

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณญา (Descriptive research) โดยการรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่บันทึกไว้ในบัตรผู้ป่วยนอก (Out patient department card) ของโรงพยาบาลเลิดสิน ระหว่างปี พ.ศ.2524-2525

วัสดุและสถานที่ที่ใช้ศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษานั้นที่จากบัตรผู้ป่วยนอกทั้งหมดซึ่งมารับบริการรักษาอาการปวดหลังที่ฝ่ายออร์โธปีดิกส์โรงพยาบาลเลิดสิน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2524 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2525 จำนวนทั้งหมด 1663 ราย ซึ่งมารับบริการทั้งหมดจำนวน 2687 ครั้ง (บางคนมารับบริการมากกว่า 1 ครั้ง ในรอบหนึ่งปี) บัตรเหล่านี้เก็บรักษาไว้ในฝ่ายเวชระเบียนของโรงพยาบาลเลิดสิน

วิธีและขั้นตอนการวิจัย

1. บันทึกข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำบันทึกรับการวินิจฉัยเบื้องต้นว่ามีอาการปวดหลัง ได้เลือกศึกษาและบันทึกข้อมูลดังต่อไปนี้ คือ

1.1 ลักษณะพื้นฐาน (Characteristic backgrounds) ของผู้ป่วย ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ, สสถานภาพการสมรส ที่อยู่ปัจจุบัน จำนวนครั้งที่มาที่ผู้ป่วยแต่ละคนมารับการรักษา

1.2 อาการสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยมาโรงพยาบาล (ข้อมูลส่วนนี้ไม่นำมาวิเคราะห์แต่จะใช้สำหรับพิจารณาว่า เป็นรายปวดหลังทั่วไป หรือเป็นรายยกเวนที่จำเป็นต้องใช้ยามาก)

1.3 การวินิจฉัยเบื้องต้นของแพทย์ (Provisional diagnosis)

1.4 ยาน

1.4.1 กลุ่มยา

1.4.2 จำนวนขนานยาในแต่ละกลุ่ม

1.4.3 ปริมาณยาแต่ละขนานของแต่ละกลุ่ม

1.4.4 ขนาดของยาที่รับใช้คราว 1 วัน

1.4.5 จำนวนวันที่ผู้ป่วยคงใช้ยาแต่ละครั้งที่มารับบริการรักษาอาการปวดหลัง

1.4.6 สั่งใช้ยาด้วยชื่อการค้าหรือชื่อกำเนิด

1.4.7 อาการข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากการใช้ยาแต่ละกลุ่ม

วิธีนับที่กู้เรียงตัวผู้ป่วยอาการปวดหลังที่มารับบริการในฝ่ายออร์โธปีดิกส์ตามเลขที่ของโรงพยาบาล และนำมาให้เลขที่เสียใหม่โดยเริ่มนับรายแรกเป็นเลขที่ 1 เรียงลำดับไปเรื่อย ๆ ในตารางแต่ละคนมีเลขที่ของโรงพยาบาลกำกับอยู่เพื่อสะดวกในการค้นหาเมื่อต้องการหนาแน่น และได้ทำตารางนับที่กู้พารามิเตอร์ (Parameter) อัน ๆ ดังกล่าวและตั้งแต่ข้อ 1.1 ถึง 1.4

2. วิธีการทางภาค

เพื่อใช้เป็นมาตรฐานเบรี่ยมเที่ยวกับข้อมูลที่รวมรวมเพื่อศึกษา

2.1 ภาคการสั่งยารักษาอาการปวดหลัง

2.1.1 ใช้เกณฑ์มาตรฐานของ Condon 1980 เนื่องจากความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลุ่มยารักษาอาการปวดหลังโดยไม่รวมยาแก่วirus ชนิดทั่วไป เสพติดและยาลดความซึมเศร้า คือถือว่ายาที่ใช้รักษาอาการปวดหลังประกอบด้วยยาต้านกระตุ้น ยาระงับอาการปวดที่ไม่ทำให้เสพติด ยาลดการอักเสบและยาคลายกล้ามเนื้อ

2.1.2 ใช้เกณฑ์ทางปฏิบัติของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางออร์โธปีดิกส์ในประเทศไทยใช้สั่งยารักษาอาการปวดหลัง ภาคพื้นที่ไม่จากการวิเคราะห์แบบสอบถามที่ส่งให้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทุกภาคในประเทศไทยตอบ 2 ครั้ง การสั่งแบบสอบถามครั้งที่หนึ่ง ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์จำนวน 154 ชุด ได้รับคำตอบกลับคืนมาจำนวน 25 ชุด คิดเป็นร้อยละ 16.23 ผลที่วิเคราะห์ได้พบว่าแพทย์ผู้เชี่ยวชาญออร์โธปีดิกส์แห่งประเทศไทยที่ตอบ

แบบสอบถามมาตรวิการสั่งใช้ยา.rกษาโรคปวดหลังดังนี้

ก. กลุ่มยาที่แพทย์เลือกใช้ คือ

1. กลุ่มยาระงับอาการปวด
2. กลุ่มยาลดการอักเสบ
3. กลุ่มยาคลายกล้ามเนื้อ
4. กลุ่มยาสংบจิตประสาท

ข. ลักษณะการสั่งใช้ยา คือ

1. สั่งใช้ยากลุ่มใดกลุ่มนึง (จาก 4 กลุ่มดังกล่าว) เพียงกลุ่มเดียว

2. สั่งใช้ยามากกว่าหนึ่งกลุ่มร่วมกัน

กลุ่มยาที่ใช้ร่วมกันมากที่แก้

กลุ่มยาระงับปวด รวมกับกลุ่มยาลดการอักเสบและกลุ่มยาสংบจิต

ประสาท

ชนิดยาที่ใช้มากที่แก้

Paracetamol รวมกับ Indomethacin และ Diazepam

นอกจากการใช้ยาแล้ว ได้มีการแนะนำให้ผู้ป่วยทำกายภาพบำบัดตามสมควร

ครรช

การสั่งแบบสอบถามครรชที่สอง ผู้วิจัยเป็นผู้สั่งแบบสอบถามให้แก่แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางออร์โธปิดิกส์เอง ในการประชุมวิชาการของสมาคมออร์โธปิดิกส์แห่งประเทศไทย ประจำปี 2527 ณ. ห้องประชุมศึกษาจุลทรรศน์วิทยา คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลศิริราช สังจำนวน 150 คน ได้รับคำตอบกลับคืนมาจำนวน 30 ชุด คิดเป็นร้อยละ 20 การวิเคราะห์แบบสอบถามครรชที่สองพบว่าผลปรากฏเหมือนกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามครรชที่หนึ่งทั้งการเลือกใช้กลุ่มยาและลักษณะการสั่งใช้ยา

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามครรชที่สองครรชยังแสดงถึงชนิดของยาในแต่ละกลุ่มที่มีการเลือกใช้มากเป็นอันดับแรกด้วย คือ มีการเลือกใช้ Paracetamol มาเป็นอันดับ

แรกของกลุ่มยาจะน้อกการปวด เลือกใช้ Indomethacin มาเป็นอันดับแรกในกลุ่มยาลด การอักเสบ เลือกใช้ Alaxan มาเป็นอันดับแรกในกลุ่มยาคลายกล้ามเนื้อ และเลือกใช้ Diazepam มาเป็นอันดับแรกในกลุ่มยาสงบจิตประสาท

3. วิเคราะห์ผล

จากข้อมูลการสั่งยา.r กษาอาการปวดหลังของโรงพยาบาลเดิมสินที่ร่วมรวมได้ นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการวิจัยนี้โดยอาศัยการสั่งใช้กลุ่มยาสำหรับรักษาอาการปวดหลังของ Condon คือมีกลุ่มยาจะน้อกการปวด กลุ่มยาลดการอักเสบ กลุ่มยาคลายกล้ามเนื้อ และอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามแพทย์ผู้เชี่ยวชาญออร์โธปิดิกส์ในประเทศไทยเกี่ยวกับการเลือกใช้กลุ่มยา ลักษณะการใช้ยา และชนิดของยาที่สั่งใช้มากเป็นอันดับแรกของยาแต่ละกลุ่ม ตั้งเป็นเกณฑ์การตัดสินการสั่งใช้ยาดังนี้คือ

3.1 การสั่งใช้ยา.r กษาอาการปวดหลังที่ไม่สมเหตุผล ซึ่งถือหลักคั่งนี้คือ

3.1.1 สั่งใช้ยากลุ่มอื่นนอกเหนือไปจากยากลุ่มต่าง ๆ ที่บ่งไว้ใน Condon และข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถามแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางออร์โธปิดิกส์ในประเทศไทย ซึ่งได้แก่ ยาจะน้อกการปวด ยาลดการอักเสบ ยาคลายกล้ามเนื้อ และยาสงบจิตประสาท (เช่น สั่งใช้วิตามิน ยานภูมิชีวนะ)

3.1.2 สั่งใช้ยาหลายกลุ่มเกินความจำเป็น เช่น การวินิจฉัยเบื้องต้นว่า มีอาการปวดหลังอย่างเดียว ใช้ยาจะน้อกการปวดร่วมกับยาลดการอักเสบก็เพียงพอแล้ว ยังเพิ่ม Tranquilizer เช่น Diabeapm ด้วยซึ่งผู้ป่วยไม่ได้อกดึงอาการวิตกกังวลไว้แต่ ประการใด

3.1.3 สั่งยาหลายกลุ่มรวมกัน และสั่งยามากกว่าหนึ่งชนิดในกลุ่มเดียวกัน เช่น ใช้ Naproxen รวมกับ Imadryl ซึ่งเป็นยาในกลุ่มลดการอักเสบ เช่นเดียวกัน

3.2 การสั่งใช้ยา.r กษาอาการปวดหลังที่สมเหตุผลการใช้เกณฑ์การตัดสินว่ามีการสั่งใช้ยา.r กษาอาการปวดหลังรายหัวไปไม่สมเหตุผลดังกล่าวจากอาการอาชญากรรมข้อมูลการบันทึกการวินิจฉัยเบื้องต้นของแพทย์เป็นสำคัญแล้วยังคงอาศัยรายละเอียดของบันทึกเกี่ยวกับประวัติและ

อาการนอนหนึ่งไปจากการปวดหลังประกอบด้วย ถ้ามีการส่งยากลุ่มอันนอกไปจากที่ระบุไว้ในข้อ 3.1 แต่ว่าเป็นการสั่งที่สอดคล้องกับประวัติและการอื่นนอกเหนือไปจากการปวดหลัง ก็ถือว่าเป็นการสั่งใช้ยาอย่างสมเหตุผล ตัวอย่างเช่น ใช้ กลุ่มยาสงบจิตประสาท เช่น Diazepam เมื่อผู้ป่วยมีความวิตกกังวลในการปวดหลัง ใช้เป็น Tranquilizing effect หรือถ้ามีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อร่วมด้วย Diazepam ใช้เป็น mild muscle relaxant effect ได้

การวิเคราะห์อาการของคนไข้ของยากลุ่มเดียว ๆ วิเคราะห์จากอาการของคนไข้ที่ระบุไว้ในบัตรผู้ป่วยเพราระส่วนมากผู้ป่วยที่แพทย์และมีอาการของคนไข้ที่มักจะเล่าให้แพทย์ผู้รักษาได้ทราบเสมอ ดังนั้นในรายที่ไม่ระบุอาการของคนไข้ไว้ถือว่าไม่เกิดอาการของคนไข้ในผู้ป่วยรายนี้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณญา (Descriptive statistics) จากผู้ป่วยทั้งหมดรวม 1663 คน ที่มาโรงพยาบาลเลือกสินด้วยอาการปวดหลัง ปี พ.ศ. 2524-2525

หาอัตราความชุกของโรค (Prevalence rate) ของการปวดหลัง ผู้ป่วยนอกห้องหมอด้วยการรับบริการรักษาที่โรงพยาบาลเลือกสิน ปี พ.ศ. 2524-2525 มีจำนวน 392,092 ราย เป็นผู้ป่วยที่มารับบริการรักษาอาการปวดหลังที่คลินิกโรคกระดูก ฝ่ายอโรมปิดิคส์ จำนวน 1663 ราย

อัตราความซุกของอาการปวดหลัง
ปี พ.ศ. 2524 และ 2525

= $\frac{\text{จำนวนผู้ป่วยอาการปวดหลัง}}{\text{จำนวนผู้ป่วยนอกทั้งหมดที่มารับบริการที่โรงพยาบาลแล้ว} \times 1000}$

$$= \frac{1663}{392,092} \times 1000$$

$$= 4.2$$

∴ อัตราความซุกการเกิดอาการปวดหลังที่คลินิกโรคกระดูกโรงพยาบาลเล็กสิน ปี พ.ศ. 2524 และ 2525 คือ 4.2/1000 ราย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย

1. จำแนกเพศโดย หาจำนวน รอยละ และสัดส่วน ของเพศ
2. จำแนกอายุโดย หาค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และค่ามัธยฐาน กับจำนวนและรอยละ ของผู้ป่วยแต่ละกลุ่มอายุ
3. จำแนก สถาน ภาระสมรส โดยหาเป็น จำนวน และรอยละ
4. จำแนก อาชีพ โดยหาเป็นจำนวน และรอยละ ของแต่ละอาชีพ
5. จำแนกที่อยู่บ้าน โดยหาจำนวน และรอยละของผู้ป่วย
6. หาค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และรอยละ ของจำนวนครรภ์ผู้ป่วยมา โรงพยาบาลเนื่องจากอาการปวดหลัง
7. จำแนกการวินิจฉัยเบื้องต้นของแพทย์ โดยหาจำนวนและรอยละ ของผู้ป่วย ที่ได้รับการวินิจฉัยเบื้องต้นถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดอาการปวดหลัง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการสั่งใช้ยาและจำนวนยาในคลินิกของยา

1. หากจำนวนครั้ง และร้อยละของการสั่งยาแต่ละกลุ่ม
2. หากพิสัย ค่าเฉลี่ย ความถี่ฐาน จำนวนและร้อยละ ของจำนวนครั้งที่สั่งยาในจำนวนนาน ตั้งแต่ 1-5 นานและมากกว่า 5 นาน
3. หากพิสัย ค่าเฉลี่ย ความถี่ฐาน จำนวนครั้งและร้อยละของจำนวนวัน (< 10 วัน และ > 10 วัน) ที่สั่งการรักษาแต่ละครั้ง
4. หากพิสัย ค่าเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของขนาดยาต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยใช้ใน 1 วัน
5. หากจำนวนและร้อยละ การสั่งยาโดย ใช้ชื่อการค้าและชื่อกำเนิด
6. หากจำนวนและร้อยละ ของนานยาในแต่ละกลุ่มที่สั่งมากเกินในรายหัวไป เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้
7. จำนวนค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของมูลค่ายา ต่อครั้ง และต่อวันของผู้ป่วยอาการป่วยหลังหั้งหมัดจำนวน 1663 คนที่มารับการรักษาในโรงพยาบาลเลือดสินจำนวน 2687 ครั้ง
8. จำนวนมูลค่าหั้งหมัดของยาที่ผู้ป่วยจำนวน 1663 คน ใช้ในการรักษาอาการป่วยหลังที่มารับการรักษา จำนวน 2687 ครั้ง
9. จำนวนมูลค่ายา ที่สั่งมากกว่าการสั่งให้ผู้ป่วยอาการป่วยหลังรายหัวไป และค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของมูลค่ายา ต่อครั้งและต่อวัน ที่สั่งมากกว่าการสั่งให้ผู้ป่วยอาการป่วยหลังรายหัวไป
10. หากสถิติ (พิสัย ค่าเฉลี่ย ความถี่ฐาน) ของอายุ, ของค่ายาต่อครั้ง ของค่ายาต่อวัน จำแนกตามอาชีพ และเพศของผู้ป่วยอาการป่วยหลังในโรงพยาบาลเลือดสิน ปี พ.ศ. 2524 และ 2525

4. ประเงินบท

น้ำเส้นอักษรชุด บลอกการวิจัย คั้งก่อไปนี้